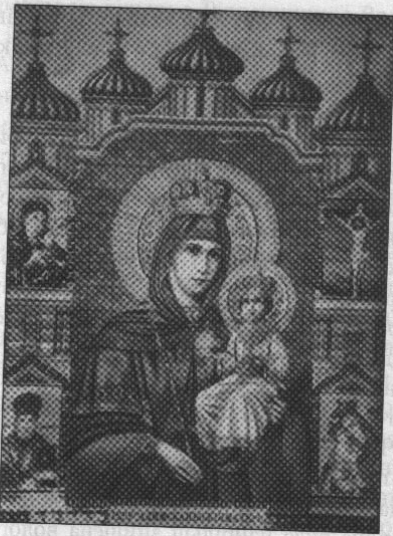

ЧУДЕСНЕ ОНОВЛЕННЯ
ЄРУСАЛИМСЬКОЇ ІКОНИ БОЖОЇ МАТЕРІ В МІСТЕЧКУ КЛЕВАНЬ-2
(із збірника «Рівненська єпархія», 2003 р., стор. 58-61)

Ікона Єрусалимської Божої Матері за переданням написана Євангелістом Лукою в 15 рік Вознесіння Господа в Гефсиманії. У 453 році Ікона була перенесена в Константинополь. Опікою Єрусалимської Ікони Пресвятої Діви Марії візантійські війська отримали перемогу над скіфами. У 988 році Ікону подарували Святому Рівноапостольному князю Володимирі. Коли новгородці прийняли християнство, то Святий Володимир подарував їм цю Ікону. Іван Грозний у 1551 році переніс Ікону в московський Успенський Храм. Під час навали Наполеона у 1812 році оригінал зник і замінений вірною копією.

Ця надзвичайна подія відбулась в містечку Клевань-2, Рівненського району, Рівненської області. Господарі будинку, де відбу-

лась подія, Удодік Ганна з чоловіком прибули в Клевань-2 із забрудненої Чорнобильської зони.

Клевань-2. Єрусалимська ікона Богоматері
із Свято-Миколаївської церкви

Після нелегких пошуків житла вони поселились в будинку, який належав раніше переселенцю із Польщі. Цей будинок здавався квартирантам і був запущений. А тепер я хочу оповісти про оновлення Єрусалимської Ікони Божої Матері, що відбулось в один із серпневих днів 1990 року. Ганна Удодік, побіливши кімнати, вирішила залишитись переночувати в цьому будинку. В ту ніч вона помолилась і лягла спати, і чує у сні немовби тьось тяжко зітхає, щоб себе звільнити. Від такого почуття пробудилась Ганна і довго молилась, після чого знову заснула. Вранці їй неначе щось підказало звернути увагу на комірчину, де було накидано сміття товщиною до 40 см. Дах комірчини протікав і був весь в дірках. Господиня взялась порядкувати в комірчині. Вона не раз проходила по тому місці, де в скорому часі виявила Ікону Єрусалимської Божої Матері. Ганна згадує, що коли вона вибирала сміття, то до її руки потрапила рамка, яка лежала лицем донизу. Фанера у ній була із двох кусочків, які не прилягали щільно, тому у середину Ікони набилосся чимало мокрого бруду. Коли господиня придивилась, то зрозуміла, що це ікона, вона винесла її на двір, щоб очистити її краще придивитись. Ганна розібрала Ікону,

вигерла сухою ганчіркою сам Образ, вимила і протерла рамку. Придивившись пильніше до Образа, вона побачила лик Божої Матері. Ікона була дуже знищеною там, де була волога і пилюка. Фарба з паперу злізла. Образ був знищений, особливо в тому місці, де знаходився Святий Микола Чудотворець. В цей час вийшла із своєї хати сусідка Гумнюк Ганна. Господиня показала їй цей Образ і сказала, що хоч він і знищений, але навіює якесь приємне враження, і вона його не полишить. Ганна Удодік взяла Ікону, занесла в хату і поставила на серванті в такому місці, щоб менше кидалось в очі. За свідченням людей, які бачили цей Образ в цій хаті, і до моменту його знаходження, пролежав він в землі і смітті 5 років.

19 грудня 1991 року на свято Святого Миколи Чудотворця після богослужіння господиня разом з двома жінками зайшла до хати. Одна із прибувчих жінок звернула увагу на дуже гарний Образ, який був у господині. Коли і господиня звернула погляд туди, то була приємно вражена, бо це і був той знайдений Образ Пресвятої Діви Марії, який дуже і дуже змінився. Ганна зняла, його і поставила на видному місці, почала спостерігати за ним і щодня бачила як змінювався він і прояснювався. В якийсь час Ганна дуже тяжко захворіла, її почали брати смертельні приступи, чоловік покликав сусідів. Сусід побачив її в такому стані, почав усердно молитись до Образа Пресвятої Діви Марії і в цей час приступи зразу почали відступати від неї. Про цей Образ Ганна з чоловіком стала розповідати всім людям, до неї почали заходити додому і спостерігати це велике чудо. А Образ і далі змінювався, оновлювався на очах людей.

Якось зайшов один чоловік, прочитав акафіст, помолився і, пообіцявши принести підсвічник, пішов додому. З'явився цей чоловік лише через тиждень, принісши підсвічники. Він став навколішки перед Образом і усердно зі слізьми розкаювання молився до Пресвятої Діви Марії. Після усердної молитви він почув полегшення і розповів, що у своєму домі чув голос, який нагадав йому

про гріх його та обіцянку перед Образом Пресвятої Диви Марії.

3 лютого о 9 годині вечора зібралися люди, щоб помолитися перед Образом Єрусалимської Божої Матері. В той час заходить до хати господар цього будинку і оповідає, що бачив сяйво над хатою. Бачила це сяйво і сусідка Почіпець Анастасія і багато інших. 5 лютого 1992 року жителі с. Зоря Мельничук Лідія Юріївна, Годун Ніна Григорівна з дочкою, та сім'я Варварчуків — Анатолій Миколайович і Людмила Олексіївна з дочкою прийшли побачити Образ Єрусалимської Божої Матері. Після відвідування вони записали все побачене. Зайшовши до хати, вони в присутності господаря дому, приклонилися до Образа і почали пильно придивлятися до нього. Центральний Образ Єрусалимської Божої Матері з золотoverхими куполами був чітко виражений. З правого боку Ікони побачили вони два маленьких образи: Ікону Розп'яття Ісуса Христа та Образ Божої Матері, які також були чітко виражені, а з лівого боку Ікони Божої Матері «Достойно есть» та Образ Миколи Чудотворця. Особливо вони звернули увагу на центральний Образ Єрусалимської Божої Матері, в якому нечітко було виражене обличчя Богородиці та Спасителя. Все інше в Іконі було в світлому тоні. Через деякий час після розмови з господарем Лідія підійшла до Ікони і помітила як Обличчя Божої Матері стало змінюватись, вона з хвилюванням покликала інших жінок. І ось чотири жінки з великою пильністю і хвилюванням стали спостерігати за змінами, які почали відбуватись в Іконі. Очі і брови Божої Матері стали ще більш чіткими, яснішими, щоки рожевими. Лик Спасителя також змінився, він став чітким і світлішим. Ці зміни спостерігали також господар Анатолій. З приходом додому Ганни Удодік гості разом з нею ще раз звернули увагу на Образ і господиня дому зі слізьми на очах підтвердила, що бачить теж зміни.

А тепер я хочу розповісти про цю чудову подію, якої я теж був свідком. Ця подія справила на мене надзвичайне враження. Такої події на протязі свого життя я ніко-

ли не бачив, я був у великому потрясінні, коли вперше побачив Божу Матір на Іконі з тривожним виразом обличчя. Потім почались зміни з Образом Божої Матері, обличчя ставало яснішим і міняло свої риси, вони ставали більш лагіднішими, обличчя рожевіло. Губи міняли свою повноту і колір, як живі. Такі зміни вражали тим, що Образ знаходився під склом і доступу до нього стороннього не було. Коли я вдруге відвідав Образ Єрусалимської Божої Матері разом з Владикою, то звернув увагу на ліву сторону Ікони, де знаходились маленькі Ікони: Божої Матері «Достойно есть» і Святителя Миколи Чудотворця. На Іконі Миколи Чудотворця поліграфічна фарба від вологи зійшла, облачення майже не було видно, ця ліва сторона була найбільш знищена вологою і пліснявою. Під час третього відвідування будинку Ганни Удодік я відслужив молебень і помітив знову зміни, які відбулися в Іконою. Обличчя і очі Божої Матері вже не були стривожені, а мило з ласкою дивилися і цей погляд і вираз обличчя западав у душу і збуджував надзвичайні почуття духовної радості. Образ Миколи Чудотворця також вражає змінився. На Миколі Чудотворці з'явилося облачення, митра на голові і Євангеліє вражало живим видом. Оздоби на митрі були ніби живі, вони сяяли на Євангелії теж і це все ніби з середини, десь з глибини відсвічувало сяйвом, ореолом. Я ніколи в житті не бачив такого світла, яке виходило ніби з середини Ікони, справляло на людей, звичайно, сильне враження. Це тільки Сила Божа може проникнути до глибини душі, ведучи її до спасіння.

І ось 24 лютого 1992 року на чолі з Владикою архієпископом Рівненським і Острозьким, собором пастирів відбулося перенесення Ікони Єрусалимської Божої Матері у храм Святителя Миколи Чудотворця. На це свято прибуло багато людей з Волині і Рівненщини, родини разом зі своїми дітьми прибули, щоб побачити цей Чудодійний Образ і поклонитися йому. Після перенесення Ікони Єрусалимської Божої Матері у храм, багато людей відвідало і преклонилось перед цим

Образом не тільки з Рівненщини і Волині, але із інших куточків нашої України.

А ось віруюча відвідувачка Єрусалимської Ікони Божої Матері лікар Наюк Олеся Василівна розповідає про подію, яка трапилась 13 лютого 1992 року. Напередодні господиня будинку, в якому я проживаю на квартирі, Ганна Борисівна Лозицька, з великим захопленням розповідала мені про оновлення Ікони Єрусалимської Божої Матері, поділилась своїми враженнями після відвідувань будинку, де це все сталося. Розповідь настільки захопила мене, що я вирішила наступного дня побачити все власними очима. 13 лютого 1992 року я, повернувшись з роботи, дуже погано себе почувала — простудилась, сильно боліла голова. Хазяйка просила мене не йти в цей день до Ікони, почекати поки здоров'я трохи поправиться. Але бажання побачити чудодійну Ікону і поклонитися її святості взяли над безсилями верх. Побачивши Ікону в цей вечір, я на якийсь час була приголомшена її красою і надзвичайністю побаченого. Перш за все вразив контраст фарб, так як по краях Ікона була ще не оновленою і фарба в порівнянні з оновленими виглядала настільки темною, втративши свої барви, що здавалось місцями вони просто стерлись. Другим, що не давало відвести погляд від обличчя Божої Матері, була неповторима краса рум'янцю, що чітко проступав на щоках. Всі присутні, хто тільки вдивлявся помічали, як він ставав то менш, то більш інтенсивним. Через деякий час рум'янець поширився на шию. Уважно роздивляючись центральну частину Ікони, де зображена Божа Матір з маленьким Ісусом на руках, я звернула увагу на те, що личко Ісуса біле, оновлене, а на чолі фарба ще стара, темна і показала це своїй господині. Після декількох годин, які провели в молитвах біля Ікони, збираючись додому, я ще раз уважно розглядаючи Ікону помітила, що чоло Ісуса оновилося, фарба побіліла і риси його обличчя стали ще більш виразнішими і чіткими. Під час вечірньої молитви, яку читала Пороська Ніна всі присутні стояли на колінах, слухали слова молитви, вона

читалась при свічках, я стояла перед самою Іконою, ліворуч Ніни, справа від неї молилась Концемал Ганна. Весь час я дивилась на Ікону, повторюючи слова молитви, раптом над головою Божої Матері спалахнула хвиля світла, переливаючись зліва направо, від збентеження мені хотілось крикнути, але секунда і в голові промайнула думка, що, можливо, це свічка, яку в одній руці тримала Ніна якось по-особливому мерехтить, але в цю мить цю свічку в сторону відвела Ганна Концемал, що стояла праворуч. Наші погляди на мить зустрілися і ми зрозуміли, що зішлися в цю хвилину не тільки поглядами, але й думками, разом ставши свідками чудодійної Божої Сили. Німб над Божою Матір'ю став яскраво жовтим, чітко стало видно, наведені більш темною фарбою рисочки, що мали б відображати сяйво. Після молитви я з Ганною Концемал розказали присутнім побачене. Всі були так само щиро зворушені, тому що також побачили підтвердження нашим словам нову перемену в Іконі. Ми пізно повертались додому. Не знаю, але кудись поділись мої недуги, на душі було світло, радісно і тривожно, а губи мимоволі шептали слова: «Матінко Божа Свята, спаси і сохрани мене і всіх людей від зневіри і зла!»

Одного разу я звернув увагу на одну жінку, яка декілька разів відвідувала храм, ставлячи свічки і молячись перед Образом Єрусалимської Божої Матері. Ця жінка була вчителькою із с. Оржів, і ось що вона розповіла. Під час торжественного перенесення Ікони та богослужіння вона бачила зміни, які проходили на обличчі Божої Матері, і це глибоко запало їй в душу.

Під час читання Євангелія вона преклонила свою голову під Євангеліє і відчула як по всьому тілі пройшов ніби «електричний струм». Після цього вона стала почувати себе здоровішою від недуг, якими вона хворіла. Вона розповіла, що, молячись вдома і в храмі перед Образом, не раз відчувала цю хвилю «електричну» — божественну, яка принесла насолоду душі і полегшення її фізичного стану. Тому і приходять до храму, щоб віддати шану і любов у молитві Пре-

Пересопниця. Рівненський край: історія та культура

святій Діві Марії — цілительці душевних і тілесних недуг.

Бачене і описане є суцьою правдою, є багато свідків, які побували у храмі чи вдома, де знаходився цей чудодійний Образ Єрусалимської Божої Матері. Матір Божа дає нам грішним знак примирення, терпіння і любові до всіх нас, громадян нашої України.

Щоб ми з любов'ю до Бога і один до одного преображали свої серця, щоб не було злорадства, брехні і зневаги.

Цю подію було проголошено по радію, а також в деяких газетах, хоч і не зовсім докладно. На цьому я хочу закінчити і подякувати Богу за таку велику милість, проявлену до нас грішних.